

ת"פ 17233/08 - אלון אריק נגד מדינת ישראל

בית הדין האזרחי לעבודה תל אביב

ת"פ 17233-08-18

20 אוגוסט 2021

לפני:

כב' השופטת שגית דרוקר

אלון אריק
ע"י ב"כ: עו"ד גרדיש

המבקש:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד טוינק

המשיבה:

החלטה

1. לפניה בקשה הנאשם להורות על זיכוי על פי סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: **חוק סדר הדין הפלילי**)

2. כנגד הנאשם הוגש כתוב אישום בגין העסקת עובדים זרים בשם TUKLU MAHARATAB LTD-YAYKILAT(להלן: **העובדים**) העסוקה שלא כדין ושלא על פי היתר כדין, עבירות לפי סעיפים 2(א)(1) ו-(2), וסעיף 1ג לחוק עובדים זרים, תשנ"א-1991 (להלן: **חוק עובדים זרים**). כמו כן, כלל כתוב האישום עבירה של העסוקה שלא ביטוח רפואי, לפי סעיף 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים.

3. בכתב האישום נטען כי ביום 25.2.18 בשעה 10:12 או בסמוך לכך, במסגרת ביקורת שערכו מפקחי רשות האוכלוסין וההגירה נמצאו 2 עובדים זרים שעבדו בעסק בשם "בית מאפה מזכרת בתיה" שבشد' מנוחם בגין 4, מזכרת בתיה. במועד הרלבנטי היה מר אריק אלון, הבעלים, המפעיל והמחזיק באמצעות שותפות לא רשומה של העסק. (להלן: **הנאשם**). עוד צוין, כי העובדים הזרים לא היו במועד הרלוונטי אזרחי ישראל או תושבים בה ולא היה להם היתר לעבוד אצל הנאשם.

הרקע לבקשתה

4. ביום 19.5.21 התקיים דיוני הוכחות בו נשמעו עדי המאשימה.

5. בתום שמיית פרשת התביעה, ביקש הנאשם להגיש את הבקשה שבפניו.

עמוד 1

טענות הנאשם

6. לטענת הנאשם, לאחר שמייעת פרשת התביעה, גם לו ינתן המשקל המירבי לטענות וראיות המאשימה, לא יהיה בכך כדי להביא להרשעתו.

7. לטענת הנאשם כתוב האישום מתבסס על דוח פעולה אחד של עד מס' 2 (מר אריאל טובול), על אף שבמועד האירוע נכחו 4 פקסים. הדוח נערך לאחר שעודכן מר טובול על ידי יתר הפקחים כאשר מר טובול עצמו שהוא ברכבו ולא נכון במועד בו ברוח נתין 2 ועל כן מהוועה עדות מפי השמועה. נתין מס' 2 אשר ברוח זהה לאחר מכן טלפונית על פי מס' אשרה ולא על פי טביעה אצבע במערכת הביקורתית "אביב" ואף לא נבדק. נכון אלה אין בדוח הפעולה /או בפועל התזיהו כדי להטיל אחירות פלילית על הנאשם.

8. המאשימה כאמור לא עמדה בנטל העובדתי לא כל שכן בסיסו הנפשי שב冤枉ה במסגרתו נדרש מודעות. כעולה מוחיקת הנאשם במסגרת חקירתו מיום 5.6.18 העיד האחרון כי אשרות העובדים הזרים הוצגו לו כאשר העובדים נטלו מעט לעת חופש על מנת לחדש אשרות אלה והאחרון בהתאם לעודתו דאג לביטוחים רפואיים לעובדים הזרים.

9. הגשת כתוב האישום בעניינו של הנאשם עומדת בנגד למדיניות הנהוגה בעניין אכיפת עבירות של העסקת נתינים זרים ובניגוד לבג"ץ "קו לעובד".

טענות המאשימה

10. המאשימה הפנתה להלכות הפסוקות בע"פ 732/76 **מדינת ישראל נ' כחלון ובש"פ 4192/97 חסין נ' מד"ו** לעניין משקלן של ראיות התביעה שאיןו רלוונטי בשלב זה כאשר בהתאם לפסיקה אף אין לדקדק כחוט השערה ולערוך בדיקה מסועפת והוכחת כל פרט שלו וכל יסוד בעבודות כתוב האישום ודוי בראיות לכואורה באשר ליסודות הרמניים של האישום.

11. לטענת המאשימה על פי אמות המידה שנקבעו בפסקה, לא נופלות הנסיבות דכאן, לגדר אותן מקרים, בהן ניתן לומר כבר בשלב זה, כי זיכוי הנאשם היא התוצאה היחידה האפשרית. הנאשם אינו מכחיש שהוא הבעלים של העסק בו אוטרו העובדים הזרים. הנאשם אישר בחקירתו את זהות העובדים כעובדיו העסק. לאחר שזיהה תമונותם מסר תלושי שכר העובדים ואישורי ביטוח רפואי לנitin 2. לניטין אין היתר להעסקת עובדים זרים וקבל את העובדים על פי אשרות שהוצגו לו. הנאשם לא הציג אשרות ולאשלח במועד מאוחר לחקירתו אשרות שמועד פקיעת תוקפם מאוחר למועד הביקורת /או בתוקף במועד הביקורת עצמה. באשר לשאלת היסוד הנפשי הנאשם ידע שמדובר בעובדים זרים קיבל אלה לעובדה והיה אחראי על ניהולם. הנאשם ידע בדבר חובתו לעורוך ביטוח רפואי אולם לא הציג אישור ביטוח רפואי לעובד - נתין 1 לתוקפה שמונים 1.3.16 ועד 14.12.16 ומיום 1.1.18 ועד יום 25.2.18. די באמור כדי לחייב הנאשם בהתאם לאמות המידה שנקבעו בפסקה לבחינת טענה של "אין להסביר לאשמה" להסביר לאשמה שכן בשלב זה אין מקום לבחינת מהימנות הריאות /או משקלן.

12. כמו כן, טענה המאשימה כי כתוב האישום אינו עומד בסתייה לבג"ץ קו לעובד 10/6312 שכך העסקת מסתנן לא תאכף כל עוד הוא מחזיק ברישוין זמני בתוקף מסווג ס (א)(5) המותר לשוהות בישראל. בהיעדר רישוין

שהיה זמני בתוקף לשחות בישראל מסווג זה לא מתקיים התנאי הבסיסי כי השחות עצמה היא כדין.

13. נטען כי די בקיום של אלה כי המעסיק אינו בעל יותר להעסק עובד זר והעובדים לא היו בעלי אשרה בתוקף לעבוד בישראל בתחום העיסוק הרלבנטי של המעסיק - כדי לדוחות את הבקשה מכח סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי שכן חקירת הנאשם והעדר הצגת מסמכים בתוקף לא רק יוצרים אשמה לכואורה אלא די בהם כדי להרשיע את הנאשם אלא אם יוכיח הנאשם את חפותו.

14. באשר ליסוד הנפשי הנדרש בסוג העבירות בעניין עובדים זרים הינו מודעתות כאשר ההחלטה קבעה שאף "עכמת עיניים" היא דרך חלופית להוכחת הידיעה המשנית.

המסגרת הנורמטיבית - טענת "אין להшиб לאשמה"

15. סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 שכותרתו "זיכוי בשל היעדר הוכחה לכואורה" קובע כדלקמן - **"נכתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכואורה, זוכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו - לאחר שנותן לתובע להשמיע את דברו בעניין; הוראות סעיפים 182 ו-183 יחולו גם על זיכוי לפי סעיף זה."** הוראה זו מאפשרת זיכוי של הנאשם בתום פרשת התביעה ככל שלא הוכחה אשמתו לכואורה.

16. על מושמעות ההחלטה כי אין להшиб לאשמה נכתב בספרות כדלקמן - **"אין בריאות שהוגשו בבית המשפט מטעם התביעה כדי לבטס הרשותה אפילו יונתן בהן מלאו האמון, ויענק להן מלאו המשקל הראייתי. במצב צזה, אין הצדקה לדריש מן הנאשם להתגונן; שהרי אין לו בפני מה' להתגונן, וראויל זיכוי."** (ראו: ר' י. קדמי על סדר הדין בפליליים, תשס"ג-2003, חלק שני, כרך א', עמ' 1049).

17. בעניין ע"פ 732/76 מד"י - כחלון, פ"ד"י לב (1) 170, נדונה השאלה אם תאי התביעה עומדת בחובתה להוכיח אשמה לכואורה של הנאשם וכן נקבע - **"בית המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להшиб לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום. ראיות בסיסיות לעניין זה, אין ממשמע כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשותה על אתר, אלא בדברי בית המשפט העליון בע"פ 28/49 הנ"ל, ראיות במידה, היוצרות אותה מערכת הוכחות ראשונית המعتبرה את הנintel של הבאת ראיות (להבדיל מנintel השכנוע) מן התביעה לנאים".**

18. מהאמור לעיל עולה כי, השאלה אשר יש לבחון הינה האם החלטה המשימה תשתיית ראייתית מספקת על מנת לדוחות את טענת הנאשם כי אין להшиб לאשמה.

19. אשר לתשתיית ראייתית הדרישה לצורך דחיתת הטענה, קבעה ההלכה הפסקה כי: **"הלכה היא אם כן, כי די בקיומן של ראיות דלות, ואפילו המדבר רק בחלוקת או ב"שבירים" של עדות, להוכחת יסודות העבירות המיויחסות, כדי לחיב את הנאיםים להшиб על האשמה. על בית הדין לבחון האם הצלילה התביעה להקים מערכ ראיות ראשוני, אף אם דל, תוך בידוד הראיות המפלילות והחומר שהובא לחובת הנאשם מאחרות. על מנת לזכות את הנאיםים בשלב זה, נדרש כי אף אם כל החומר שהובא לחובתם זוכה במלוא האמון והמשקל, לא יהיה בו כדי לבטס הרשות בעבירות המיויחסות, ומשכך אין לנאים מפני מה שיתגוננו. סבורני כי בענייננו, עליה בידי הממשימה להציג מערכת הוכחה ראשונית**

הנדרשת על מנת **לחייב את הנאשמים להשב לאשמה** (ת"פ (י-מ) 237/07 מדינת ישראל - משרד התח"ת נ' ידי פז מאגרים בע"מ, מיום 12.5.09).

20. הנה כי כן, בהתאם להלכה על המאשימה להביא מערך ראיות ראשוני ולו דל, להוכחת אשמת הנאשם.
21. נוסף על האמור לעיל, בשלב דיוני זה אין בית הדין שוקל שיקול מהימנות עדים וראיות אשר הובאו בפניו, כל שיבחן הוא: "בהתנחה **שכל החומר שהובא בפנוי לחובת הנאשם יזכה במלוא האמון והמשקל - האם יהיה בו כדי לבסס ההרשעה בעבירה המוחסת לנאים**" (ראו: י. קדמי בספרו עמ' 1053).
22. לאחר ש שקלתי את טענות הצדדים ובchnerתי את כלל המוצגים, שוכנעתי כי ברמה הלכודית וכןן לשלב זה של ההליך, לא הוכח כי ראיות התביעה אין מבוססות לכואורה את אשמת הנאשם ולא מצאת כי יש בטענות שהعلاה הנאשם בשלב זה כדי להוביל למסקנה כי אינו נדרש להשב לאשמה. להלן אפרט את נימוקי החלטתי.
23. על פי תיאור המקירה רשות העובדים (מא/3) דוח הפעולה (מא/2) וחקירת הנאשם (מא/5) ביום 25.2.18 נמצאו 2 עובדים זרים במטבח בית עסק המכונה "שיבולת השרון" המצויה ברחוב מנחם בגין 4 מצcartת בתיה. הנאשם היה בתקופה הרלוונטיות בעלי העסק והוא אחראי לטענתו על העובדים הללו. באשר ליסודות העובדתי של העבירה, יש לקבוע כי המאשימה הציגה ראיות לכואורה בעניין זה. בתשובתו לאיושם הודה הנאשם בהעסקת העובדים הללו. בתשובתו הודה הנאשם שמדובר זרים כאשר הנאשם שימש כבעל העסק בתקופה הרלוונטית והודה כי היה אחראי על עובדים זרים בעסק בתקופה הרלוונטית.
24. אף כי די היה בתשובת הנאשם - שהוא בהעסקת העובדים הללו - להוות ראייה לכואורה להוכחת היסוד העובדתי של העסקת העובדים הללו הרי שהמאשימה הציגה ראיות נוספות בעניין זה. כך למשל הוכיח תלושי שכר שהופסקו לעובדים.
- 25.** המאשימה גם הציגה ראיות לכואורה לכך שלעובדים הללו לא היה רשאי לעבוד בעסק וכי לא היה לעסוק היתר להעסיק את העובדים. די בכל אלה להביא למסקנה כי המאשימה הציגה ראיות לכואורה - ولو דלות - לכך שהעסקת העובדים הללו הייתה טעונה רישון והיתר, כי אוטם עובדים עבדו בעסק וכי לעסוק לא היה היתר להסיקם ולא היה לעובדים רישון לעבוד בעסק.
26. בהתייחס לטענת הנאשם כי מא/2 הנושא את הcotratת "דו"ח פעולה" לא נערך על ידי מי שעשה במקום בעת הפניה הראשונה לעובדים הללו אלא ערך את הדוח על פי עבודות שמסרו פקחים אחרים שנכחו באירוע ועל כן לא ניתן לקשרו לאירוע, הרי שטענות אלה שומרות לנאים במהלך ההליך. מבלי לגרוע מהאמור, אצ"ן שמאפקח רשות האוכלוסין, מר אריאל טובול, החתום על המסמכ, העיד בפניי כי "**מדובר באותו אירוע ובאותו מקרה**" על פי דוח הפעולה המפקח שהה ברכבת עת נצפו על ידו ועל ידי יתר הוצאות 2 העובדים הללו במטבח. באשר ליתר הטענות המתיחסות לדוח ומשקלן כאמור, בדוחית בקשהה הנאשם אין לקבוע באשר לשאלת האם יש להרשיעו אם לאו. נטל השכנוע עדין מוטל על המאשימה. הטענות שהועלו בהקשר לאמור הינו מעבר לשאלת קיומן של ראיות לכואורה להוכחת אשמה.
27. כאמור, שאר טענות הנאשם הן טענות עובדתיות ולא ניתן לקבוע בשלב זה, רק על יסוד ראיות התביעה, כי לא הוכחה אפילו עצמת עניינים מצד הנאשם מעט שלא הפג שפנוי אישור שהייה / או העסקה בתקוף על ידי

הנאשם הרי שלא ניתן לקבוע肯定 שhayita מודעתה בפועל להיעדר אלה, או חשד סובייקטיבי אלא שהדבר מראה כי יש לאפשר לנאשם להציג ראיות בעניין זה.

28. מבלי לגרוע מהאמור, הנאשם זומן לחקירה התיציב ואישר במסגרת חקירותו (מא/5) את העובדות בכתב האישום היותו בעל העסק, היעדר היתר העסקה, אישר העסקת העובדים הזרים על פי שמותיהם, מסר תלושי שכר של העובדים לא הציג אישורי העסקה כדין, לא הציג אשרות שהייה כדין לתקופה בה נערךת הביקורת כי אם למועד קודם למועד זה לא בזמן החקירה ואף לא בשלב מאוחר יותר. כמו כן, לא הציג ביטוח רפואי תקף לנ廷ינם נכון למועד הביקורת 25.2.18. כאמור הנאשם הודה שהעסק את העובדים הזרים ללא היתר ולא הציג אשרות שהייה כדין למועד הרלבנטי לא בעת חקירתו ואף לא בשלב מאוחר יותר. הנאשם לא מסר גרסה אחרת בעניין זה, יותר העסקה כדין /או אשרות שהייה בתוקף במועד הביקורת /או ביטוח רפואי תקף למועד הביקורת ביום 25.2.18.

29. לאור כל האמור לעיל, אני סבורה כי ראיות אלו הין בעלות משקל ראויים לכוארי כנגד הנאשם וכי המאשימה עמדה בנטול ההוכחה הראשוני המוטל עליה לצורך הוכחה לכואורה של יסודות העבירה באופן שעיל הנאשם להסביר לאשמה.

30. כאמור, טענות בהקשר של נזק ראויים כתוכאה Mai Milui Do'oh פעללה על ידי כל החוקרים /או חוקרים שחזו בנתין 2 בורך /או אי ביצוע פעולות חקירה מספקות, בשלב זה מבלי לקבוע מסמורות הרי שהשלב המתאים להכريع בטענות אלה הינו לאחר שלב הסיכוןים ולאחר شاملת התמונה העובדתית תונח בפני בית הדין על כן, טענות אלה ישקלו בשלב הכרעת הדין והטיונים לעונש.

31. סוף דבר - הבקשה לזכיוו של הנאשם בהתאם להוראות סעיף 158 לחוק הסדר הדין הפלילי, נדחת.

.32 .41

32. המזכירות תזמן הצדדים הצדדים לשמעית פרשת ההגנה ועדו הנאשם ביום 4.11.21 בשעה 00:09.

ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"א, (02 אוגוסט 2021), בהיעדר הצדדים ותישלח אליהם.